



PRENUMERATA

Rocznie 48 Mł. Nr. 30
półrocznie 24 Mł. Nr. 48
wartości 12 Mł. Ko.
ron 24.

MONITOR POLSKI

OZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT

OGŁOSZENIA

Cena za wiersz drukiem
go pisma (petit) po tak
dnie 1 mł.
Kolumna 8 kolumn.
Numer przedpłaty
20 kolumn.

Redakcja i Administracja Miodowa Nr 20.

Redakcja otwarta od 9—3 p. p.

Redaktor przyjmuje od 1—2 p. p.

Telef. red. 44-05. Telef. admin. 44-80.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Uchwała Sejmu

z dnia 31 lipca 1919 roku w sprawie uchylecia mocy dekretu z dnia 24 grudnia 1918 r. w przedmiocie wyborów sędziów handlowych.

Dekret w przedmiocie wyborów sędziów handlowych z dnia 24 grudnia 1918 r. (Dziennik Praw z 1919 r. Nr. 3 poz. 83) uchyla się.

Marszałek:

(—) *Trąpczyński.*

Prezydent Ministrów:

(—) *I. J. Paderewski.*

Minister Sprawiedliwości

(—) *Sobolewski.*

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych w sprawie skrócenia terminu do załadowania i wyładowania przesyłek, oraz podwyższenia postojowego, jak również w sprawie czasowej zmiany niektórych przepisów regulaminu ruchu na szlakach polskich kolei państwowych w Małopolsce i na Śląsku.

Na mocy § 2 ust. (4), § 63 ust. (12) i § 80 ust. (8) regulaminu ruchu, wydanego rozporządzeniem b. austriackiego Ministerstwa Kolei Żelaznych z dnia 11. listopada 1909 r. (Dziennik Ustaw Państwa Austriackiego Nr. 172) zarządzam na czas nadzwyczajnych stosunków, panujących obecnie na polskich kolejach państwowych, co następuje:

Polskie Koleje Państwowe.

Okręgi Dyrekcji Krakowskiej, Lwowskiej i Stanisławowskiej.

I.

Z powodu braku wagonów skraca się na wszystkich szlakach Okręgów Dyrekcji Krakowskiej, Lwowskiej i Stanisławowskiej termin do załadowania i wyładowania przesyłek, załadowywanych i wyładowywanych obowiązkowo przez nadawców i odbiorców, do 4 godzin dziennych. Godzinyienne liczy się od 8 do 18 godziny (8 rano do 6 wieczór), nie wykluczając przerwy południowej.

Równocześnie podwyższa się taryfowe postojowe (zobacz rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych, ogłoszone w Monitorze Polskim Nr. 192 z 27 września r. b. w sprawie podwyższenia taryf w Małopolsce i na Śląsku) za przetrzymanie wagonów ponad powyższe oznaczone 4 godziny w ten sposób, że:

za każdą rozpoczętą godzinę pierwszych 24-ch godzin przetrzymania pobiera się po . . . 6 koron, za każdą rozpoczętą godzinę drugich 24 godzin przetrzymania pobiera się po . . . 10 koron, za każdą rozpoczętą godzinę dalszych 24 godzin przetrzymania po . . . 20 koron.

Rozporządzenie to dotyczy także i bocznik, tak co do skrócenia terminu wyładowania i naładowania, jak co do wysokości postojowego.

Wszelkie poprzednie rozporządzenia, wydane w tym przedmiocie, znosi się.

II.

a) Kolej ma prawo — pomimo przepisu § 80 ust. (6) regulaminu ruchu — przesyłki, które wyładować ma obowiązek odbiorca, wyładować sama przed terminem wyznaczonym dla tej czynności. W takim wypadku nie może jednak koleja pobierać kosztów wyładowania.

b) Przepis § 80 ust. (1) regulaminu ruchu, według którego termin do odebrania przesyłek, wyładowywanych obowiązkowo przez kolej, musi wynosić przynajmniej 24 godzin, znosi się. Termin ten, o ile nie jest on krótszy według przepisów austriacko-węgierskiej i bośniacko-hercegowińskiej taryfy towarowej, część I, dział B, rozdział D—19, oznacza się na 12 godzin. Termin ten może być w razie potrzeby przez Dyrekcję kolejową jeszcze skrócony.

c) Przepisy § 81 ust. (1), dotyczące terminu wykupna listu przewozowego, oraz odnośne wykonawcze postanowienia taryfowe, oparte na tych prze-

pisach, znosi się. Odbiorca jest obowiązany wykupić list przewozowy w terminie, ustanowionym do odebrania przesyłek.

d) W razie braku odpowiednich składów na stacji odbiorczej albo gdyby składy te nie wystarczyły lub okazały się potrzebnymi na inne cele, kolej ma prawo na koszt i odpowiedzialność uprawnionego do rozporządzania przesyłką nieodebrane towary oddać do przechowania osobie trzeciej, albo je złożyć na wolnych miejscach niekrytych, albo wreszcie po 48 godzinach, licząc od chwili dokonania zawiadomienia odbiorcy o nadejściu przesyłki, sprzedać je w przepisany sposób bez zawiadomienia o tem nadawcy i odbiorcy.

e) W razie przeszkody w wydaniu przesyłki kolej ma obowiązek tylko wtedy po myśli § 81 regulaminu ruchu zawiadomić nadawcę o przyczynie przeszkody i żądać od niego dyspozycji, jeżeli przesyłka może być bezpiecznie przechowana na stacji odbiorczej. W każdym innym wypadku ma kolej prawo niepodjętą przesyłkę sprzedać urzędowo bez poprzedniego zawiadomienia nadawcy i odbiorcy. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 18 listopada 1919 roku.

Kierownik Ministerstwa

Kolei Żelaznych:

(—) *J. Eberhardt.*

Warszawa, dnia 10 listopada 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych w sprawie taryfy ulgowej dla drzewa budulcowego na szlakach polskich kolei państwowych w Małopolsce i Śląsku.

Na mocy Dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dziennik Praw Nr. 14 poz. 152) i w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządzam, co następuje:

Polskie Koleje Państwowe.

Okręgi Dyrekcji Krakowskiej, Lwowskiej i Stanisławowskiej.

Z dniem 18 listopada r. b. należności przewozowe za wagonowe przesyłki drzewa budulcowego z pozycji H-13 a i H-13 c (okrągłaki ponad 2.5 m. długości i materiały tarte) towarowej klasyfikacji austriacko-węgierskiej i bośniacko-hercegowińskiej taryfy towarowej, część I, dział B, nadawane w ilościach conajmniej 10000 kg. za jednym listem przewozowym pomiędzy stacjami polskich kolei państwowych w obrębie wymienionych w nagłówku Dyrekcji Kolejowych, za świadectwami jednego z następujących urzędów:

a) powiatowych komisji dla rozdziału drzewa z ramienia Ministerstwa Robót Publicznych,

b) krajowego urzędu odbudowy kraju we Lwowie lub Krakowie, lub wreszcie

c) Ministerstwa Robót Publicznych, oblicza się według stawek klasy C wewnętrznej taryfy towarowej austriackich kolei państwowych, część II, zeszyt 1, z dnia 1 marca 1919 r.

Ulgowa taryfa ta ważna jest aż do odwołania, najdłużej jednak aż do zniesienia wspomnianej powyżej wewnętrznej taryfy towarowej austriackich kolei państwowych, część II, zeszyt 1.

Stawki klasy C za przesyłki powyższe obliczają stacje wprost, o ile nadawca przedstawi wraz z listem przewozowym wskazane wyżej świadectwo, które stacja zatrzymuje i przesyła do Wydziału Dochodów. O ile zaś świadectwo to wyrażone jest w formie zaświadczenia na samym liście przewozowym, a odbiorca nie może pozostawić stacji tego listu celem przedstawienia go Wydziałowi Dochodów, należności przewozowe oblicza się według normalnej klasy B. Zastosowanie taryfy ulgowej może w tym wypadku żądać uprawniony do reklamacji tylko w drodze zwrotu przez dotyczący Wydział Dochodów, załączając przepisane dokumenty przewozowe.

Kierownik Ministerstwa

J. Eberhardt.

Warszawa, dn. 10 listopada 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych w sprawie zmiany p. 3 § 9, §§ 17 i 18 część I Tymczasowej Taryfy Towarowej, obowiązującej w okręgach Warszawskim i Radomskim od dnia 1 listopada 1919 r.

Na zasadzie Dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dziennik Praw Nr. 14 poz. 152) i w porozumieniu

z Ministerstwami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu postanawiam na czas nadzwyczajnych warunków, panujących obecnie na kolejach polskich, co następuje:

§ 9 punkt 3. Skróca się termin załadowania i wyładowania przesyłek wagonowych do 4-ch godzin, a przy podwójnej manipulacji (wyładowania i załadowania) — do 6 godzin.

Kolej ma jednak prawo i przed upływem terminu przeznaczanego na wyładowanie przesyłkę wyładować swoimi środkami.

§ 17. Skróca się termin odbioru drobnych przesyłek do 12 godzin.

§ 18. Przesyłki nieodebrane w terminie 48 godzin od chwili zawiadomienia odbiorcy o przybyciu (§ 16) kolej ma prawo sprzedać za licytacji bez zawiadomienia nadawcy i odbiorcy.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 18 listopada 1919 r.

Kierownik Ministerstwa

(—) *J. Eberhardt.*

Warszawa, d. 10 listopada 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu o utworzeniu Rady Handlowo-Przemysłowej.

Cel i zadania Rady.

§ 1. Na mocy uchwały Sejmu Ustawodawczego z dnia 27 lipca 1919 roku tworzy się przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu, jako organ doradczy, stałą Radę Handlowo-Przemysłową.

§ 2. Rada Handlowo-Przemysłowa jest powołana do wypowiedzania opinii i stawiania wniosków w zakresie całokształtu spraw polityki gospodarczej zarówno na wezwanie Ministra Przemysłu i Handlu, jak i z własnej inicjatywy.

Członkowie Rady.

§ 3. Rada składa się:

1) z członków z urzędu:

a) z Ministra i Viceministra, Szefów Sekcji Handlowej, Przemysłowej i Górniczo-Hutniczej Ministerstwa Przemysłu i Handlu,

b) przedstawicieli Ministerstw: Spraw Zagranicznych, Skarbu, Kolei Żelaznych, Robót Publicznych, Pracy i Opieki Społecznej, Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz b. dzielnic pruskiej, ewentualnie też innych urzędów państwowych, delegowanych przez właściwego Ministra lub Naczelnika Urzędu na wezwanie Ministra Przemysłu i Handlu w poszczególnych wypadkach,

c) po dwóch przedstawicieli terytorjów, zajętych przez wojska polskie, a wchodzących niegdys w skład Rzeczypospolitej Polskiej, delegowanych na wezwanie Ministra Przemysłu i Handlu przez Naczelników Zarządów cywilnych wymienionych terytorjów z uwzględnieniem sfer przemysłowych i handlowych,

2) z członków delegowanych przez organizacje o charakterze społeczno-gospodarczym, których listę ustali Minister Przemysłu i Handlu,

3) z członków mianowanych przez Ministra Przemysłu i Handlu z pośród działaczy społecznych na polu przemysłu i handlu w liczbie nie przewyższającej 1—3 liczby członków, wymienionych ad I p. c i ad 2 łącznie.

§ 4. Czynności członków Rady są honorowe. Członkowie Rady, mieszkający stale poza Warszawą, otrzymują diety i zwrot kosztów podróży w skali urzędników IV klasy.

Organizacja wewnętrzna.

§ 5. Przewodniczący w Radzie Minister Przemysłu i Handlu, a w jego zastępstwie Wice-Minister lub jeden z Szefów Sekcji, delegowany przez Ministra.

§ 6. Posiedzenia Rady odbywają się w miarę potrzeby na wezwanie Ministra, lub na żądanie wniesione do Ministerstwa przynajmniej przez 5 członków Rady.

§ 7. Rada może do spraw specjalnych wyłonić z pośród siebie stałe komitety lub czasowe komisje i przeprowadzać ankiety.

§ 8. W komitetach i komisjach, wyłanianych przez Radę, przewodniczą przedstawiciele Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

§ 9. Minister Przemysłu i Handlu może powoływać zarówno do Rady, jako też Komitetów i Komisji rzeczoznawców z głosem doradczym. Otrzymują oni wynagrodzenie w wysokości ustalonej przez Ministra.

§ 10. Minister Przemysłu i Handlu powołuje według swego uznania na posiedzenia Rady oraz jej Komitetów i Komisji urzędników Ministerstwa z głosem doradczym.

§ 11. Przedmiotem obrad mogą być tylko sprawy, wymienione w porządku dziennym. Porządek dzienny będzie zakomunikowany członkom Rady wraz z odpowiednimi materiałami przynajmniej na 3 dni przed posiedzeniem.

§ 12. W protokołach Rady będą zamieszczone opinie zarówno większości, jak i mniejszości członków Rady.

§ 13. Sprawozdania z obrad i prace Rady mogą być ogłaszane drukiem przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

§ 14. Czynności biurowe i wykonawcze Rady prowadzi sekretarz Rady — urzędnik Ministerstwa Przemysłu i Handlu, wyznaczony przez Ministra.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Szczeniowski.

Warszawa, dnia 7 listopada 1919.

UPOWAŻNIENIE.

W myśl punktu e art. 2 Rozporządzenia Tymczasowego Rady Ministrów z dn. 1 września 1919 r. (Dz. Ustaw Nr. 73.1919 r. poz. 428), Główny Urząd Ziemi upoważnia „Związek Ziemi” w Warszawie do przeprowadzania na terenie b. zaboru rosyjskiego parcelacji większych posiadłości ziemskich na warunkach, wskazanych w Rozporządzeniu Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dn. 22 października 1919 r. (Monitor Polski Nr. 231).

Wobec tego, przeniesienie prawa własności nieruchomości ziemskich, podlegających podziałowi, dokonywanemu przez Związek Ziemi, nie wymaga osobnego zezwolenia, przewidzianego w art. 1 Rozporządzenia Tymczasowego Rady Ministrów z dnia 1 września 1919 r.

Prezes
Głównego Urzędu Ziemskiego
(—) Stefczyk.

Warszawa, dn. 31 października 1919 r.

UPOWAŻNIENIE.

W myśl punktu e art. 2 Rozporządzenia Tymczasowego Rady Ministrów z dn. 1 września 1919 r. (Dz. Ustaw Nr. 73.1919 r. poz. 428), Główny Urząd Ziemi upoważnia „Towarzystwo Agrarno-Osadnicze” we Lwowie do prowadzenia na terenie b. zaboru austriackiego parcelacji większych posiadłości ziemskich na warunkach, wskazanych w Rozporządzeniu Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 22 października 1919 r. (Monitor Polski Nr. 231).

Wobec tego, przeniesienie prawa własności nieruchomości ziemskich, podlegających podziałowi, dokonywanemu przez Towarzystwo Agrarno-Osadnicze we Lwowie, nie wymaga osobnego zezwolenia, przewidzianego w art. 1 Rozporządzenia Tymczasowego Rady Ministrów z dn. 1 września 1919 r.

Prezes
Głównego Urzędu Ziemskiego
(—) Stefczyk.

Warszawa, dn. 4 listopada 1919 r.

UPOWAŻNIENIE.

W myśl punktu e art. 2 Rozporządzenia Tymczasowego Rady Ministrów z dn. 1 września 1919 r. (Dz. Ustaw Nr. 73.1919 r. poz. 428), Główny Urząd Ziemi upoważnia „Związek Ziemi” we Lwowie do prowadzenia na terenie b. zaboru austriackiego parcelacji większych posiadłości ziemskich na warunkach, wskazanych w Rozporządzeniu Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dn. 22 października 1919 r. (Monitor Polski Nr. 231).

Wobec tego, przeniesienie prawa własności nieruchomości ziemskich, podlegających podziałowi, dokonywanemu przez „Związek Ziemi” we Lwowie, nie wymaga osobnego zezwolenia, przewidzianego w art. 1 Rozporządzenia Tymczasowego Rady Ministrów z dn. 1 września 1919 r.

Prezes
Głównego Urzędu Ziemskiego
(—) Stefczyk.

Warszawa, d. 31 października 1919 r.

UPOWAŻNIENIE.

W myśl punktu e art. 2 Rozporządzenia Tymczasowego Rady Ministrów z dn. 1 września 1919 r. (Dz. Ustaw Nr. 73.1919 r. poz. 428), Główny Urząd Ziemi upoważnia Galicyjski Ziemski Bank Kredytowy we Lwowie do prowadzenia na terenie b. zaboru austriackiego parcelacji większych posiadłości ziemskich na warunkach, wskazanych w Rozporządzeniu Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dn. 22 października 1919 r. (Monitor Polski Nr. 231).

Wobec tego, przeniesienie prawa własności nieruchomości ziemskich, podlegających podziałowi, dokonywanemu przez Galicyjski Ziemski Bank Kredytowy we Lwowie, nie wymaga osobnego zezwolenia, przewidzianego w art. 1 Rozporządzenia Tymczasowego Rady Ministrów z dn. 1 września 1919 r.

dytowy we Lwowie do prowadzenia na terenie b. zaboru austriackiego parcelacji większych posiadłości ziemskich na warunkach, wskazanych w Rozporządzeniu Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dn. 22 października 1919 r. (Monitor Polski Nr. 231).

Wobec tego, przeniesienie prawa własności nieruchomości ziemskich, podlegających podziałowi dokonywanemu przez Galicyjski Ziemski Bank Kredytowy we Lwowie, nie wymaga osobnego zezwolenia, przewidzianego w art. 1 Rozporządzenia Tymczasowego Rady Ministrów z dnia 1 września 1919 r.

Prezes

Głównego Urzędu Ziemskiego

(—) Stefczyk

Warszawa, dnia 31 października 1919 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Prezydium Rady Ministrów.

Wydział Prasowy Prezydium Rady Ministrów komunikuje: Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 13-ym b. m. rozważała projekty rozporządzeń o organizacji władz administracyjnych I i II instancji na obszarze b. Królestwa Kongresowego oraz szereg statutów różnych zrzeszeń urzędników i pracowników państwowych i projekt Ustawy o ochronie lokatorów w b. Dzielnicy Pruskiej.

Wiadomości bieżące.

Kary administracyjne. Wydział Kar administracyjnych przy Urzędzie walicyjskiej i spekulacja za czas od 10-go do 15-go października skazał na kary pieniężne od 50 do 3000 mk. za niestosowanie się do rozporządzeń i przepisów Urzędu 134 właścicieli restauracji, sklepów i t. p. Na większe kary zostali skazani: Za sprzedaż kłuszek po wygórowanych cenach Szymon Cwejbaum na 3000 mk. grzywny. Za sprzedaż ryb po lichwiarskich cenach Icek Tuchbaum na 3000 mk., Lejbus Zysman i inni po 2000 mk. grzywny, Sura Frydman, Wolf Ajzenstein, Madzia Grundland po 1000 mk. grzywny, Chana Ferling na 500 mk. grzywny. Za doliczenie cen do rachunków A. Barylski na 1000 mk. grzywny. Za brak cennika Salimiński, Szaja Korontajer, Zelman Cezel po 500 mk. grzywny. Antoni Jaźwiński, Izaak Hafez, Sz. Rabinowicz, Jakób Zerman, Jusek Lewkowicz, Leon Lewin i Lajb Grinbert, Mikotaj Sergin, Mordka Szemiobtek, Jankiel Hoffenberg, Józef Kronberg, S. Frydman, Chaim Szajntel, Haina Aliszer, Kizelsztejn, J. Nojczyk, Sz. Borensztejn, Szmul Grinberg, Grunbaum, Wypłoczek, S. Ajzenberg, J. Terelberg, Fiszelwicz, Izaak Gertner, Moszek Romanowicz, Bolesław Gurenowski, Essen, Epsztejn, Dominik Luer, Lewek Krotanowicz, Henryk Handler, Amelia Chelmińska, W. Szatensztajn, J. A. Leszno, Boruch Szafirsztajn, Ch. Ez. Rygiel, Perla Michlewicz, Froim Bornsztajn, Fajga Fiterman, Abram Szajnowa, Pinkus Cwilka, P. A. Inwerhelt, S. T. Maciaszka, Moszek Kozłowski, Brazen Ajzsztern, Bogumiła Bar, Ruchla Klajnbaum, Stow. „Dźwignia” po 300 mk. grzywny, M. Grynberg, Edward Majewski, A. Blinder, Matylda Potz, Zofia Praczkowska, B. Kalisz, Jan Dobrowolski, Alfred Kessel, Jan Sarnowski, Felicja Bornsztajn, Wł. Jakóbowski, Wł. Kilański, A. Dabkowski, Leon Stenz, G. Szabasson, Waława Borkowska, B. Zarnicki, Henoch Netner, Szyja Goldferl, Daniel Kronenwald, Piotr Nakwask, Dokarewicz, Leokadia Nowak, Edward Repsz, Ruchla Srebrna, Dawid Cukiernar, Szajndla Kalisz, Rywka Grosman, Hersz Akerajzen, Matys Bornsztajn, Izaak Besser, Boruch Inwentarz, Walenty Pisarski, Foszer Szach, Szwarzlach, Petersyljan, Klawer, Icek Jorglin, Wohlfahrt, Lejzor Sztajman, Jakób Wajnberg, Alter Dębowicz, Icek Cukiernar, Roza Wachter, Michael Monka Moszek Goldfinger, Roza Rapejman po 200 mk. grzywny. Za wygórowaną sprzedaż masła Abram Perelman na 300 mk. Za wygórowaną cenę śledzi Hazenus.

W sprawie powrotu zakładników i jeńców z Rosji. Zarząd Główny Polskiego Tow. Czerwonego Krzyża komunikuje, że w Biurze Zarządu (Mezowiecka 9) codziennie za wyjątkiem niedziel i świąt, między 2-gą i 4-tą popołudniem można przeglądać spisy zakładników i jeńców cywilnych Polaków, którzy na mocy umów zawartych w d. 2-im i 9-ym listopada r. b., między delegacją Polskiego Tow. Czerwonego Krzyża i delegacją Rosyjskiego Sociewickiego Krzyża, wracają będą do kraju.

Rewizje w bankach i kantorach wymiany. Termin meldowania walut i walorów zagranicznych, nakazanego przez rozporządzenie Państwowego Centralnego Biura Dewiz z 23-go września i 8 października r. b., upłynął z dniem 31-ym października. Jednakże zameldowań było względnie mało, co nasuwało przypuszczenie, że znaczna część banknotów zagranicznych nie została zgłoszona przez ich posiadaczy. Wskutek tego Urząd walicyjskiej i spekulacji, działając w myśl wspomnianych rozporządzeń i w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, dokonał przez swych funkcjonariuszy przy udziale inspektorów skarbowych i policji państwowej rewizji w 85 kantorach wymian, oraz w mieszkaniach prywatnych właścicieli tych kantorów. Jednocześnie wobec tego, że już została uchwalona przez Sejm ustawa o przymusowym wykupywaniu monet złotych i srebrnych i również działając w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu przy wyżej wskazanych rewizjach zostały zabezpieczone monety, gdyż istniała obawa, iż z chwilą ogłoszenia ustawy wskazane monety zostaną ukryte przez ich posiadaczy. Rewizje te, dokonane we wszystkich kantorach wymiany 8 b. m. jednocześnie, dały w rezultacie wykrycie walorów zagranicznych w papierach na ogólną sumę około 300,000 mk. podług kursu sejmowego oraz monet złotych i srebrnych, na łączną sumę.

Po dokonaniu powyższych rewizji rozebrano od 9 b. m. kontrole nad kasetkami w bankach. Kontrola ta polega na tem, że w godzinach od 10-rano do 1-jej w poł. w bankach są obecni funkcjonariusze Urzędu walicyjskiej i spekulacji i gdy zgłaszają się właściciele kasetek, dokonywane jest sprawdzanie ich zawartości. Do 14-go b. m. kontrola ta wykryła w 67 kasetkach banknotów zagranicznych oraz monet złotych i srebrnych na ogólną sumę około 400,000 mk. według kursu z Centralnego Biura Dewiz, i ustawy z 7-go

listopada. Zawartości kasetek są zabezpieczone w depozycie odpowiedniego banku do dyspozycji Urzędu walicyjskiej i spekulacji. W sprawach o dewizy przeprowadzone będą dochodzenie i postępowania karne przez Urząd walicyjskiej i spekulacji. Co do złota i srebra, sprawy będą skierowane do Ministerstwa Skarbu w celu wypłacenia właścicielom równoważnika w walucie polskiej stosownie do uchwały sejmowej z dn. 7 listopada r. b.

listopada. Zawartości kasetek są zabezpieczone w depozycie odpowiedniego banku do dyspozycji Urzędu walicyjskiej i spekulacji.

W sprawach o dewizy przeprowadzone będą dochodzenie i postępowania karne przez Urząd walicyjskiej i spekulacji. Co do złota i srebra, sprawy będą skierowane do Ministerstwa Skarbu w celu wypłacenia właścicielom równoważnika w walucie polskiej stosownie do uchwały sejmowej z dn. 7 listopada r. b.

PAŃSTWOWA CENTRALA DEWIZ.

Kursy z dnia 5 listopada 1919 r.

	Dewizy		Banknoty	
	Kupno	Sprzed.	Kupno	Sprzed.
Funty sterlingi	184.—	186.—	184.—	187.—
Dolary St. Zjedn.	43.75	44.25	43.75	44.50
„ Kanadyjskie	—	—	—	—
Franki francuskie	5.—	5.10	5.00	5.15
„ szwajcarskie	8.10	8.20	8.10	8.45
„ belgijskie	5.30	5.40	5.30	5.15
Liry	4.—	4.10	3.95	4.45
Marki fińskie	1.85	1.90	1.80	1.90
Leje rumuńskie	1.80	1.85	1.75	1.85
Lewy bułgarskie	—	—	—	—
Floreny holendersk.	16.30	16.50	16.20	16.60
Korony szwedzkie	10.35	10.50	10.30	10.55
Korony norweskie	9.85	10.—	9.80	10.05
„ duńskie	9.25	9.40	9.20	9.45
Marki niemieckie	133.—	135.—	132.—	135.—
(drobne do 10 mk.)	—	—	100.—	—
Korony niem.-aust.	—	50.—	—	50.—
„ czeskie	91.—	93.—	—	—

Kurs przerechowania na korony 52.

TELEGRAMY.

Komunikat Sztabu Generalnego:

Warszawa 14-go listopada (P.A.T.). — Front litewsko-białoruski. W rejonie Polocka ostrzeliwano nieprzyjacielski pociąg pancerny nasze placówki, był jednak ogień artylerji zmuszony do cofnięcia się.

Na reszcie frontu ożywiona działalność wywiadowca.

Front wotyński. Kilkogodzinne uporczywe ataki bolszewickie na Jemicyzn odparto z ciężkimi stratami dla nieprzyjaciela.

W zastępstwie szefa sztabu generalnego

Haller, pułk.

Wybory na Śląsku Górnym.

Sosnowiec, 14-go listopada. (P.A.T.) — Arbeister Post, organ niezależnych socjalistów, wychodzący w Gliwicach, pisze, że wybory gminne na Górnym Śląsku należy wyłącznie uważać za próbną plebiscyt w sprawie przynależności państwowej Górnego Śląska.

W tym też celu były one przez rząd pruski rozpisane — co prawda w tem przypuszczeniu, że wykażą one większość głosów przy niemieckich; gdyby to rzeczywiście było nastąpiło, to okoliczność tę możnaby wyzyskać w ten sposób, że przyjęły w traktacie pokojowym plebiscyt mógłby się okazać zbyteczny.

Wynik wyborów przekreślił rachuby rządu. Choć dotychczas rezultatów urzędowych nie ogłoszono (mają one być ogłoszone w niedzielę), nie ma wątpliwości, że obie partje polskie w większej części gmin Górnego Śląska osiągnęły większość, a także absolutną większość głosów w naszej młodzieży „provincji” — jeżeli zaś nie w całej, to przynajmniej na spornym obszarze plebiscytowym.

Tem samem zakończyło się zgadywanie, zagadki, czy Górny Śląsk pozostanie niemiecki, czy będzie polski, gdyż plebiscyt z pewnością nie zmienił stosunku głosów na korzyść Niemców, ponieważ, że przeciwnie, należy się wówczas spodziewać, że jeszcze dalsze koła z pośród centrowców i socjalistów głosować będą za Polakami.

Oznaczenie granicy.

Opawa, 14-go listopada. (P.A.T.) — Utworzono komisję dla oznaczenia granicy przynależności Czechojęzycznej części powiatów raciborskiego i głupczyńskiego na Śląsku Górnym.

Do komisji wchodzi, oprócz delegatów czeskich, delegaci Francji, Anglii, Włoch, Japonii i Polski.